

उब्जिष्यन्-न्ती-ती,	उब्जयिष्यन्-न्ती-ती,	उब्जिजिषिष्यन्-न्ती-ती ;
—	उब्जयमानः,	उब्जयिष्यमाणः ;
उद्-उत्-उब्जौ-उब्जः ;	—	—
उब्जितम्-तः-तवान्,	उब्जितः-तं,	उब्जिजिषितः-तवान् ;
उब्जः, उब्जः,	उब्जिजिषुः,	उब्जिजिषयिषुः ;
उब्जितव्यम्,	उब्जयितव्यम्,	उब्जिजिषितव्यम् ;
उब्जनीयम्,	उब्जनीयम्,	उब्जिजिषणीयम् ;
उब्ज्यम्,	— उब्ज्यम्,	— उब्जिजिष्यम् ;
ईषदुब्जः, दुरुब्जः, सूब्जः ;	—	—
उब्ज्यमानः,	उब्ज्यमानः,	उब्जिजिष्यमाणः ;
उब्जः,	समुद्भूः, ¹ न्युब्जः, (रोगः) उब्जिजिषः ;	
उब्जितुम्,	उब्जयितुम्,	उब्जिजिषितुम् ;
उब्जा,	उब्जना,	उब्जिजिषा ;
^A उब्जनम्,	उब्जनम्,	उब्जिजिषणम् ;
उब्जित्वा,	उब्जयित्वा,	उब्जिजिषित्वा ;
समुब्ज्य,	समुब्ज्य,	समुब्जिजिष्य ;
उब्जम् २, } उब्जम् २, } उब्जिजिषम् २, }		
उब्जित्वा २, } उब्जयित्वा २, } उब्जिजिषित्वा २. }		

(106) “ उर्द माने क्रीडायां च ” (I-भ्वादिः-20-अक.सेट्. आत्म.)

चकारात् आस्वादने च—इति मा. धातुवृत्तिः ।

² उर्दकः-र्दिका,	उर्दकः-र्दिका,	³ उर्दिदिषकः-षिका ;
उर्दिता-त्री,	उर्दयिता-त्री,	उर्दिदिषिता-त्री ;
—	उर्दयन्-न्ती,	उर्दयिष्यन्-न्ती-ती ;
उर्दमानः,	उर्दयमानः,	उर्दिदिषमाणः ;

1. ‘ भुज्युब्जौ पाण्युपतापयोः ’ (7-3-61) इति निपातनात् घञि कृत्वाभावः । अन्यत्र समुद्भूः । ‘ चजोः— ’ (7-3-52) इति कुत्वं भवति ।
2. ‘ उपधायां च ’ (8-2-78) इति दीर्घः ।
3. ‘ न न्द्राः संयोगादयः ’ (6-1-3) इति रेफस्य द्वित्वनिषेधः ।
- A. ‘ नित्यं भूपतिमुब्जनोऽज्झितमनाः यत्रास्त खल्ला मुखम् ॥ ’ धा. का. 2-73.